

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 119/2024
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 21. května 2024



ŽADATELKA: [REDACTED]

Vážení,

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 14. 05. 2024, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě č.j. 36 C 66/2014 – 102 a rozhodnutí odvolacího soudu č.j. 83 Co 124/2018 – 107.

příloha: 2x

S pozdravem

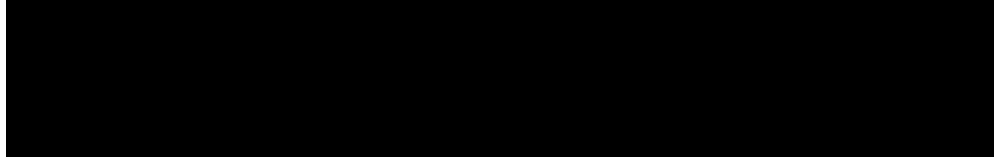
Mgr. Roman Kot'átko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

USNESENÍ

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Alenou Turaiovou ve věci

žalobkyně:



proti
žalovanému



zastoupený advokátem JUDr. Milanem Štětinou,
sídlem Jiráskova 614, 470 01 Česká Lípa,

o vydání bezdůvodného obohacení

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně podala dne 25. 2. 2014 v této věci žalobu, kterou v úvodu označila „o vydání bezdůvodného obohacení o částku přibližně 600 000 Kč (bude upřesněno rozpočtem)“, v níž popsala skutkový základ svého zde tvrzeného nároku vůči žalovanému, jak je zřejmé, z hlediska výše nikoli určitého na finanční plnění tak, že v tomto rozsahu (tedy přibližně 600 000 Kč) žalovaný přijal od ní a na její úkor bezdůvodné obohacení spočívající v nákladech (investicích), jež ona učinila na „nemovitost [redacted]“, kterou vlastní žalovaný a se žalobkyní jednal o jejím prodeji jí, resp. dohodli se předběžně, že žalovaný tuto nemovitost žalobkyni prodá. Dotyčnou nemovitost žalovaný žalobkyni však neprodal, žalobkyně přitom tvrdí, že vynaložila své (finanční či jiné) prostředky na tuto nemovitost či v souvislosti s ní, jimiž se žalovaný podle jejího názoru bez právního důvodu obohatil a je povinen jí takto přijaté bezdůvodné obohacení vydat. Výše nároku žalobkyně na vydání bezdůvodné obohacení od žalovaného v této věci měla být stanovena rozpočtem, jak uvedeno v prvotní žalobě.

Soud žalobkyni usnesením v této věci č. j. 36 C 156/2014-27 ze dne 9. 6. 2015 vyzval k odstranění dosavadní neurčitosti žaloby, poučil ji, jak má být neurčitost žaloby odstraněna, k odstranění vad žaloby jí stanovil lhůtu 60 dnů od doručení usnesení, usnesení bylo doručeno dne 15. 6. 2015 jejímu právnímu zástupci v řízení, jenž ji tehdy zastupoval na základě udělení příslušného zmocnění k zastupování. Současně s podrobnými pokyny k odstranění neurčitosti žaloby byla žalobkyně poučena o následcích nevyhovění této výzvě soudu řádně a včas.

Žalobkyně následně až dosud neodstranila neurčitost dotyčného podání, mělo-li se jednat o žalobu o vydání bezdůvodného obohacení. Na výzvu danou výše zmíněným usnesením reagoval tehdejší právní zástupce žalobkyně podáním ze dne 2. 7. 2015, kde uvedl určitý popis souvislostí případu, ovšem nikoli přiléhavě, srozumitelně a věcně vzhledem k nároku na zaplacení konkrétní

peněžní částky, k čemuž směřovala původní neurčitá žaloba, či k jinému dostatečně určitě vyjádřenému nároku žalobkyně vůči žalovanému na konkrétní plnění jiného druhu než na zaplacení částky.

Výzva soudu určená žalobkyni sledovala odstranění neurčitostí žaloby v tom smyslu, aby bylo postaveno na jisto, o jakém předmětu plnění má být vedeno toto řízení, konkrétně o zaplacení jak vysoké částky (či o jakém jiném plnění) s jakým případným příslušenstvím žalobkyně žalovaného v této věci žaluje, mělo být objasněno (tvrzeno), z jakých skutečností plyne výše tohoto dluhu (či jiného žalobou uplatněného nároku), dále pokud bylo v prvotní žalobě tvrzeno, že žalobkyně provedla investice do majetku žalovaného či že od ní přijal plnění bez právního důvodu jiným způsobem, mělo být doplněno tvrzení žaloby jak, kdy, jakým způsobem, v jaké podobě či v jakém rozsahu se tak stalo. Žalobkyně byla dále vyzvána, aby označila, resp. doložila důkazy, kterými hodlá prokázat nárok uplatněný předmětnou žalobou, když dosud předložené důkazy (jednalo-li se v zásadě zatím jen o fotodokumentaci blíže neidentifikované nemovitosti, bez bližšího popisu předloženého důkazního materiálu) nedostačovaly zcela zřejmě k prokázání žalovaného nároku a další důkazy, byť i uvedené žalobkyní v prvotní žalobě, nebyly soudu předloženy v náležitě úplné a srozumitelné podobě či náležitě, tedy zcela určitým výslovným způsobem označeny s tím, aby je soud zajistil, není-li to v moci žalobkyně samé.

Z obsahu podání tehdejšího právního zástupce žalobkyně ze dne 2. 7. 2015 ve spojení s původní žalobou došlo soudu dne 25. 2. 2014, eventuálně z dalších několika podání, jež došla soudu v této věci ze strany žalobkyně bez výzvy soudu a jsou součástí soudního spisu v této věci v mezidobí od února 2015 do července 2015, nadále není dostatečně zřejmé, o jakém konkrétním nároku na jakém konkrétním skutkovém základě má být vedeno předmětné řízení.

Soud shledává žalobu zahajující toto sporné řízení nadále nedostatečnou z hlediska náležitostí, jež má nutně obsahovat podle 79 odst. 1 o. s. ř., její nedostatky se nepodařilo odstranit postupem shora popsáním, proto soud podání podle § 43 odst. 2 věta první o. s. ř. odmítl.

Podle § 146 odst. 3 o. s. ř. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení. Žalovaný, [REDAKCE] prostřednictvím svého právního zástupce již podal stručné písemné vyjádření k žalobě v této věci, prvotní žalobní podání také osobně převzal při svém nahlížení do spisu, soud mu však náhradu nákladů v tomto řízení ze strany žalobkyně nepřiznal, neboť žalovaný podal své vyjádření ve věci o své vůli, žaloba v té fázi řízení, jakož i nyní je stále neprojednatelná, vyjádření žalovaného k ní nemá pro výsledek řízení žádný význam (ani pokud v tomto vyjádření byla uvedena obecná námitka promlčení nároku uplatněného žalobou jakožto nároku dosud neurčitého, k čemuž žalovaný uvedl výslovně, že nárok neuznává, resp. že žádný nárok neexistuje), náhrada nákladů vzniklých žalovanému v dosavadním průběhu řízení mu proto ze strany žalobkyně nenáleží (není odůvodněna procesním výsledkem řízení ani jeho průběhem).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec, písemně.

Česká Lípa 22. ledna 2018

Mgr. Alena Turaiová
samosoudkyně

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Michala Marka a soudců JUDr. Milana Skály a Mgr. Petry Vogelové ve věci žalobkyně [redacted]

proti žalovanému [redacted] zastoupenému JUDr. Milanem Štětinou, advokátem, sídlem Jiráskova 614, 470 01 Česká Lípa, o vydání bezdůvodného obohacení, o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v České Lípě č.j. 36 C 66/2014-102 ze dne 3. 4. 2018, takto:

- I. **Usnesení okresního soudu se ve výroku II. o nákladech řízení mění tak, že žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 2 178 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalovaného JUDr. Milana Štětiny.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.**

Odůvodnění:

Shora označeným usnesením okresní soud odmítl žalobu (výrok I.) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Z odůvodnění se podává, že byla dle § 43 odst. 2 o.s.ř. odmítnuta pro vady žaloba, již se žalovaná domáhala po žalovaném vydání bezdůvodného obohacení, které mělo žalovanému vzniknout tím, že žalobkyně investovala do nemovitosti ve vlastnictví žalovaného. Okresní soud uzavřel, že žalobkyně ani přes výzvu soudu neodstranila vady žaloby, neboť není z jejich podání nadále zřejmé, o jakém konkrétním nároku (v jaké konkrétní výši) a na jakém konkrétním základě má být řízení vedeno. Okresní soud nepřiznal žalovanému právo na náhradu nákladů řízení dle § 146 odst. 3 o.s.ř., přestože žalovaný se ve věci prostřednictvím svého zástupce již vyjádřil. Dle okresního soudu je vyjádření žalovaného pro rozhodnutí ve věci zcela bez významu, bylo-li podáno žalovaným z jeho vlastní iniciativy v době, kdy žaloba byla neprojednatelná. Proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží.

Proti usnesení okresního soudu, a to výslovně pouze proti nákladovému výroku II., se odvolal žalovaný, který navrhuje jeho změnu tak, že mu bude přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 26 620 Kč. V odvolání zejména namítá, že mu byla okresním soudem k vyjádření doručena žaloba spolu s jejím doplněním. Řízení tak bylo dle žalovaného zahájeno, a to včetně specifikace nároku žalobkyně. Za těchto okolností žalovaný požádal o pomoc advokáta, který se ve věci písemně vyjádřil. Jestliže pak žalobkyně žalobu řádně nedoplnila, má žalovaný právo na náhradu nákladů, které v řízení vynaložil.

Odvolací soud přezkoumal ke včas podanému odvolání žalovaného usnesení okresního soudu v odvoláním napadeném rozsahu včetně předcházejícího řízení a bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. e/ o.s.ř.) dospěl k závěru, že jsou zde důvody pro jeho změnu.

Podle § 146 odst. 3 o.s.ř. odmítne-li soud žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení, je žalobce (navrhovatel) povinen nahradit ostatním účastníkům jejich náklady.

Jestliže tedy byla v posuzovaném případě žaloba okresním soudem odmítnuta, platí ve smyslu shora citovaného ustanovení § 146 odst. 3 o.s.ř., že žalobkyně je povinna hradit žalovanému náklady řízení. I v tomto případě však platí analogicky dle § 142 odst. 1 o.s.ř., že žalovanému nenáleží náhrada veškerých nákladů, ale pouze těch, které byly potřebné k účelnému uplatňování nebo bránění práva.

Z obsahu spisu vyplývá, že žalovaný dne 29. 7. 2014 převzal osobně u okresního soudu žalobu, že téhož dne udělil plnou moc k zastupování v řízení advokátu JUDr. Milanu Štětinovi a že následujícího dne podal žalovaný prostřednictvím zvoleného zástupce u okresního soudu písemné vyjádření k žalobě, v němž vznesl námitku promlčení a uvedl, že se k žalobě blíže vyjádří poté, co bude žalobkyní doplněna, neboť z ní není zřejmé, o jaké nároky a v jaké výši se jedná. Následně, usnesením č.j. 36 C 156/2014-87 ze dne 9. 6. 2015, byla žalobkyně okresním soudem vyzvána k odstranění vad žaloby. Na to žalobkyně reagovala podáním ze dne 2. 7. 2015 označeným jako odstranění vad žaloby. To okresní soud vyhodnotil jako nedostatečné a žalobu pro vady výrokem I. napadeného usnesení odmítl. Žalovanému nebylo podání žalobkyně označené jako odstranění vad žaloby ze strany okresního soudu doručováno a ani nebyl žalovaný okresním soudem vyzván, aby se k žalobě vyjádřil.

Nelze v posuzovaném případě hodnotit jako neúčelný úkon spočívající v převzetí právního zastoupení žalovaného advokátem. V situaci, kdy se žalovaný dozvěděl, že je proti němu vedeno řízení a kdy převzal u soudu žalobu, nemůže jít k jeho tíži, že využil svého práva zvolit si pro řízení zástupce a obrátil se na advokáta jako osobu znalou práva, jemuž udělil procesní plnou moc k zastupování v řízení. Je třeba převzetí zastoupení hodnotit jako úkon potřebný k bránění práva, a proto žalovanému náleží náhrada nákladů řízení spojených s tímto úkonem právní služby. Není však účelným úkonem právní služby, za který by bylo možné přiznat žalovanému náhradu nákladů řízení, písemné vyjádření ve věci. Je tomu tak proto, že vyjádření k žalobě, která trpí takovými nedostatky, pro které je neprojednatelnou a pro které později byla okresním soudem odmítnuta, nebylo pro rozhodnutí ve věci třeba. Ostatně sám žalobce, resp. jeho zástupce, ve vyjádření na tuto skutečnost poukazuje s tím, že se k žalobě blíže vyjádří až poté, co bude zřejmé, jaký nárok a v jaké výši je předmětem řízení. Okresní soud také, zřejmě si vědom vad žaloby, žalovaného k vyjádření k žalobě nevyzýval. V tomto směru se žalovaný mylí, pokud v odvolání uvádí, že byl okresním soudem k vyjádření ve věci vyzván. Nic takového z obsahu spisu neplyne.

Žalovanému tedy náleží náhrada nákladů vynaložených na zastoupení advokátem za jeden úkon právní služby, a to převzetí a příprava zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Jde o náhradu odměny ve výši 1 500 Kč dle § 7 bod 4., § 9 odst. 1 advokátního tarifu (vycházeno z tarifní hodnoty 10 000 Kč, neboť žaloba byla odmítnuta pro vady, když z ní nebylo mimo jiné zřejmé, čeho konkrétně se žalobkyně domáhá), náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a náhradu daně z přidané hodnoty, kterou je zástupce povinen z odměny za zastupování a náhrad odvést dle zák. č. 235/2004 Sb. ve výši 378 Kč (21% z 1800 Kč dle § 137 odst. 3 o.s.ř.). Celkem jde o 2 178 Kč.

Odvolací soud proto změnil dle § 220 o.s.ř. usnesení okresního soudu ve výroku II. o nákladech řízení tak, že žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 2 178 Kč, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 160 odst. 1 o.s.ř.) k rukám zástupce žalovaného (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 2 za použití § 224 odst. 1 o.s.ř. Žalovaný byl se svým odvoláním převážně neúspěšný (oproti požadavku na přiznání náhrady nákladů řízení ve výši 26 620 Kč mu bylo odvolacím soudem přiznáno pouze 2 178 Kč), byl by proto povinen hradit žalobkyni poměrnou část nákladů odvolacího řízení. Protože však žalobkyně v odvolacím řízení žádné náklady nevynaložila, bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, může se oprávněný domoci plnění v řízení o výkon rozhodnutí či v řízení exekčním.

V Liberci 20. července 2018

Mgr. Michal Marek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Plíhalová.

Olga

Plíhalová

Digitálně
podepsal Olga
Plíhalová
Datum: 2018.07.30
11:22:22 +02'00'